

Jak noční motýl...

Ještě za tvým stínem,
zavřeným jak nůž,
polej sochy vínem
a rozmaž jim černou růž.

Nebude z ní motýl,
není vyhnutí,
z larvy, co nás, milý,
co nás jednou pohltí.

Na křídlech můžu mít noc a ráno.
Nechtěj mě pochopit.
Jak motýl musím žít, je mi líto,
smrtihlav...

Co nám do zad dýchá,
proč prach usedá?
Mraky táhnou břicha,
tohle město se ti zdá.

Čím víc láska padá,
míň tě přesvědčí,
hochu, já jsem mladá,
jdi a vymři po meči.